

La tribuna

L'institut Marquès a Andorra

No ens ha de fer por legislar al voltant de temes més complexos com les tècniques de reproducció

SÍLVIA

Bonet

Les tècniques de reproducció assistida han suposat durant els últims 40 anys la solució als problemes reproductius derivats de l'esterilitat o infertilitat humana i de poder concebre fills biològics propis a moltes parelles que ho pateixen.

Tots coneixem parelles que han optat per la reproducció assistida per poder fer realitat el somni de tenir un fill propi. I ho hem acceptat, i a més, quan ha esdevingut positiu, ens hem alegrat molt, i per dintre nostre agraïm el desenvolupament científic que afavoreix el miracle de la vida.

La consolidació de les tècniques bàsiques de reproducció humana assistida ja són considerades una pràctica sanitària habitual, plenament incorporada a la cultura col·lectiva i totalment acceptada en totes les societats. Sinó, mireu als llocs a on es troba implantat l'Institut Marquès, entre els que trobem Kuwait, Regne Unit, Itàlia.

Els països que han apostat per oferir aquests tipus de tractaments als seus ciutadans s'han dotat d'un marc legislatiu en la matèria, amb l'objectiu d'oferir una cobertura legal adequada que assegurés una actuació adaptada a cada realitat, a través de lleis específiques sobre tècniques de reproducció humana assistida i amb la ratificació dels convenis internacionals adequats.

Durant aquests 40 anys la ciència ha avançat molt, i en aquest camp, la recerca innovadora per assolir millors resultats, i donar resposta a les parelles amb problemes d'esterilitat, ha donat lloc a innovacions tecnològiques o genètiques més avançades, aconseguint tractaments cada cop més sofisticats.

La majoria d'aquestes línies biotecnològiques es troben publicades a les revistes científiques en salut

més prestigioses del món.

Però aquests dies se n'ha parlat molt de la voluntat de l'Institut Marquès –un centre de gran prestigi internacional, i que molts ciutadans del nostre país han utilitzat per donar resposta a la seva voluntat de poder ser pares– d'instal·lar-se al nostre país per oferir tractaments de reproducció assistida en el marc del clúster de salut i turisme.

Ara ens trobem amb un debat que genera una contradicció, mentre tant són els altres països que a través dels seus sistemes sanitaris, apliquen determinats tractaments als nostres ciutadans ja ens sembla bé. Inclús acceptem que part d'ells puguin estar finançats per la CASS.

Però en el moment que es planteja desenvolupar determinades activitats sanitàries al nostre territori, alguns, que quan es fa en altres llocs ho troben perfecte, aquí ja no els agrada, i troben les mil i una excuses per rebutjar l'avanç científic.

Potser ens pensem que la insulina no prové de la tecnologia científica.

SDP va presentar una proposta de resolució encomanant al Govern la signatura i ratificació del Conveni d'Oviedo

O potser els problemes bioètics que envolten l'ús dels embrions només es tenen al territori del nostre país i desapareixen un cop passades les nostres fronteres?

Doncs gràcies a la ciència s'ha aconseguit que moltes malalties que eren mortals esdevinguin cròniques, inclús algunes d'elles s'ha aconseguit trobar curació total.

Com també la transmissió de moltes malalties genètiques que actualment no tenen tractament no arribin a ser una realitat.

Això és gràcies a la tecnologia científica.

Ens hi podem negar?

Des d'SDP creiem fermament que no.

I per intentar evitar allò que diuen «que els avenços científics van

abans que les lleis», durant el passat debat d'orientació política els membres d'SDP vàrem presentar una proposta de resolució encomanant al Govern la signatura i ratificació del Conveni Europeu sobre Biomedicina i Drets Humans del Consell d'Europa (Conveni d'Oviedo) com també dels seus protocols addicionals sobre Clonatge Reproductiu i sobre Recerca Biomèdica, el qual suposa la primera norma internacional que tracta sobre les qüestions ètiques que els nombrosos avenços biotecnològics en el camp de la medicina s'han plantejat amb la finalitat de defensar la dignitat humana i els drets i llibertats de les persones.

En aquell moment, ja vàrem argumentar que la implantació de determinades empreses en el marc

de la biotecnologia i de determinades pràctiques clíniques, com pot ser l'Institut Marquès, indicaven aquesta necessitat d'anticipació en el desenvolupament d'un marc legal que oferís una seguretat jurídica als inversors, i alhora establiria sota quins criteris es podien desenvolupar aquestes pràctiques respectant en tot moment el principi del respecte a la dignitat de l'esser humà.

Això va ser el dia 9 d'octubre del 2015. I a dia d'avui no en sabem res, només sabem que el fet de no tenir la feina feta fa donar una imatge d'Andorra que a molts no ens agrada.

No ens ha de fer por legislar al voltant de temes més complexos com pot ser sobre les tècniques de reproducció humana assistida. Una llei que juntament amb el conveni oferiria un marc jurídic adequat que facilités el desenvolupament d'aquestes pràctiques terapèutiques dintre dels límits d'actuació tan sensibles per a alguns sectors de la nostra societat. ≡

Consellera general d'SDP